Súd:	Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka:	3Sf/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0824100151
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI:	ECLI:SK:SpSBB:2024:0824100151.1

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Ing. Matúša Škarbalu a JUDr. Andrey Soukupovej v právnej veci žalobcu: A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX/XXX, XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Tijana Ćećezová, LL.M., advokátka so sídlom Račianska 69/B, 831 02 Bratislava, proti žalovanému: Mesto Prievidza, so sídlom Námestie slobody 14, 971 01 Prievidza, IČO: 00 318 442, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023, takto

r o z h o d o l :

I. Súd správnu žalobu odmieta.

II. Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa správnou žalobou doručenou Správnemu súdu v Banskej Bystrici (ďalej „správny súd“) dňa 17.03.2024 domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný podľa § 81 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v platnom znení (ďalej „ZoMD“) a podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej „daňový poriadok“) vyrubil poplatníkovi - žalobcovi poplatok za komunálne odpady na rok 2023 vo výške 47,99 eur, s možnosťou uhradiť tento poplatok splátkovým kalendárom špecifikovaným vo výroku tohto rozhodnutia a s platobnými údajmi obsiahnutými taktiež vo výroku tohto rozhodnutia.

2. V žalobných bodoch žalobca uviedol, že sa voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného odvolal v zákonnej lehote v zmysle poučenia obsiahnutého v rozhodnutí žalovaného a to podaním zo dňa 26. marca 2023 a podstatným argumentom tohto odvolania bolo jeho tvrdenie, že nespĺňa podmienky ustanovené v § 77 ods. 2 ZoMD, nakoľko nemá v obci (v meste Prievidza) trvalý ani prechodný pobyt a na území mesta Prievidza síce vlastní nehnuteľnosti, no tieto ani neužíva, ani ich nie je oprávnený užívať. Žalovaný vyhotovil dňa 19. apríla 2023 list (sp. zn. 2.2.4-45-023/45209) s názvom „Vyjadrenie", ktorý žalobca prevzal dňa 26. apríla 2023, v tomto žalovaný konštatoval, že v súlade s § 13 ods. 3 daňového poriadku bolo toto podanie podľa obsahu posúdené ako žiadosť na odpustenie alebo zníženie poplatku z dôvodu, že poplatník nevyužíval nehnuteľnosti na území mesta Prievidza v zdaňovacom období. Žalobca uviedol, že je síce pravdou, že vo svojom podaní (odvolaní) zo dňa 26. marca 2023 uviedol, že žiada poplatok za komunálny odpad odpustiť, resp. znížiť, avšak na konci svojho podania tiež uvádza, že má za to, že vôbec neboli splnené podmienky uvedené v § 77 ods. 2 písm. a) až c) ZoMD, na základe ktorého by mu mala vzniknúť povinnosť platiť poplatok za komunálny odpad. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení zo dňa 26. apríla 2023 týmto argumentom vôbec nezaoberal a skonštatoval len, že podľa obsahu ho posúdil ako žiadosť o odpustenie (resp. zníženie) poplatku. Podľa právneho názoru žalobcu sa mal žalovaný v prvom rade zaoberať otázkou, či žalobca je vôbec povinný platiť poplatok

za komunálny odpad, či v jeho prípade sú naplnené kritéria v zmysle § 77 ods. 2 ZoMD, alebo nie sú. Ak by zistil, že tieto kritériá splnené nie sú (a teda, že poplatok za komunálny odpad nemal byť vyrubený), mohol (a mal) v rámci autoremedúry (§ 73 ods. 1 daňového poriadku) o odvolaní rozhodnúť sám. Ak by prišiel ku záveru, že tieto kritériá splnené sú, mohol tento záver zhrnúť do predkladacej správy (§ 73 ods. 2 daňového poriadku) a predložiť vec na rozhodnutie druhostupňovému orgánu. Na tento postup reagoval žalobca podaním zo dňa 2. mája 2023 s názvom „Podanie ku vyjadreniu sp. zn. 2.2.4-45.2023/45209 zo dňa 19. 4. 2023", ktoré doručil žalovanému dňa 2. mája 2023. V rámci tohto podania žalobca zaslal žalovanému fotokópie nájomných zmlúv týkajúcich sa bytov, ktoré vlastní na území mesta Prievidza, z ktorých vyplývalo, že tieto nehnuteľnosti v roku 2023 prenajímal. V týchto nájomných zmluvách sa nachádzala aj informácia o tom, kto sú nájomcovia. Žalovanému (ako správcovi dane) v prípade, že by to považoval za potrebné, nič nebránilo, aby napr. predvolal uvedené osoby na výsluch (§ 20 daňového poriadku), ak by mal pochybnosti o tom, či ku prenájmu týchto nehnuteľností naozaj dochádza, prípadne vyzval žalobcu o doloženie ďalších dôkazných prostriedkov (potvrdeniach o platbách nájomného a pod.). Dňa 17. mája 2023 vyhotovil žalovaný list s názvom „Odpustenie poplatku za komunálny odpad - vyjadrenie" zo dňa 17. mája 2023, pod sp. zn. 2.2.4-45-2023/65206, ktorý žalobca prevzal dňa 18. mája 2023. V tomto vyjadrení vo svojej podstate žalovaný skonštatoval, že nie je splnená podmienka podľa § 55 ods. 3 VZN Mesta Prievidza č. 12/2019 pre odpustenie (ani zníženie) poplatku za komunálny odpad.

3. Žalobca potom v rámci žalobnej argumentácie zhrnul, že postup žalovaného vyvoláva v konaní vadu zmätočnosti. O odvolaní nebolo rozhodnuté ani autoremedúrou, ani druhostupňovým odvolacím orgánom. Úkony, ktoré žalovaný správny orgán v „odvolacom konaní" uskutočnil, teda nie sú dostatočne odôvodnené. Žalobca v tomto stave mal za to, že napadnuté rozhodnutie nie je právoplatné. Dňa 24. novembra 2023 vyhotovil žalovaný výzvu na zaplatenie daňového nedoplatku (sp. zn. 2.2.4-42-2023/104476), ktorá bola žalobcovi doručená na základe fikcie doručenia dňa 10. decembra 2023. Žalobca však má za to, že voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného o vyrubení poplatku za komunálny odpad odvolanie podané bolo, avšak o odvolaní nebolo riadne a zákonne rozhodnuté. Vyhotovenie výzvy na zaplatenie daňového nedoplatku je podľa názoru žalobcu v rozpore so zásadou zákonnosti daňového konania (§ 3 ods. 1 daňového poriadku). Výzva na zaplatenie daňového nedoplatku zo dňa 24. novembra 2023 je zaťažená aj ďalšou právnou vadou, a to zmätočnosťou a teda nepreskúmateľnosťou, keďže z nej nie je jasné, kedy mal byť poplatok za komunálny odpad splatný, keďže podľa § 81 ods. 1 veta prvá a druhá ZoMD, vyrubený poplatok je splatný do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Nakoľko o žalobcovom odvolaní zo dňa 26. marca 2023 voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného nebolo do dnešného dňa zákonným spôsobom rozhodnuté, žalobca má za to, že napadnuté rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. Žalobca proti výzve na zaplatenie daňového nedoplatku podal dňa 18. decembra 2023 námietku v zmysle § 80 ods. 1 daňového poriadku, podanie ktorej má odkladný účinok, ktorú doručil žalovanému dňa 20. decembra 2023. V námietke žalobca po obsahovej stránke viac-menej analogicky zhrnul právne vady, ktoré videl v konaní žalovaného, taktiež po materiálnej stránke uviedol dôvody, prečo podľa jeho názoru neboli splnené kritéria na vyrubenie poplatku za komunálny odpad a navrhol žalovanému, aby napadnuté rozhodnutie zrušil. Dňa 5. januára 2024 vyhotovil žalobca podanie s názvom „Oznámenie skutočností rozhodujúcich pre zánik poplatkovej povinnosti (§ 80 zák. č. 582/2004 Z.z.)", ktoré doručil žalovanému dňa 5. januára 2024. Žalobca si v tomto podaní splnil svoju oznamovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z § 80 ZoMD, hoci si uvedomuje, že ju nesplnil v zákonom stanovenej lehote 30 dní. Dňa 15. januára 2024 vyhotovil žalovaný „Rozhodnutie o námietke" sn. zn. 2.2.4-31-2024/1908, ktoré žalobca prevzal dňa 16. januára 2024. Deň 16. január 2024 považuje žalobca za deň, kedy vyčerpal všetky riadne opravné prostriedky (§ 7 písm. a) v spoj. s § 182 ods. 1 písm. d) SSP). V tomto rozhodnutí o námietke žalovaný správny orgán relatívne stroho skonštatoval obsah svojich predchádzajúcich úkonov a uviedol, že rozhodnutie sa považuje za právoplatné a vykonateľné, preto má poplatník povinnosť vyrubenú výšku miestneho poplatku zaplatiť. Následne dňa 25. januára 2024 vyhotovil žalovaný list s názvom „Oznámenie skutočností rozhodujúcich pre zánik poplatkovej povinnosti - vyjadrenie", ktorý žalobca prevzal dňa 26. januára 2024. V tomto liste sa žalovaný obmedzil na relatívne strohé konštatovanie, že žalobca je vlastníkom viacero nehnuteľností na území mesta Prievidza, k zániku poplatkovej povinnosti nedošlo a teda jeho oznámenie skutočností rozhodujúcich pre zánik poplatkovej povinnosti je neopodstatnené. Žalobným návrhom (petitom) žalobca navrhuje, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023, spisová značka 2.2.4-46-2023/10632.

4. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe v prvom rade namietal zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby podľa § 181 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „SSP“) z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie č. 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023 prevzal žalobca dňa 13.03.2023, ako aj sám potvrdzuje v čl. I bod 1. svojej žaloby a žaloba bola na správnom súde podaná až o rok, v marci 2024. Je teda zrejmé, že žalobca bezpochyby zmeškal lehotu na podanie správnej žaloby, ktorú nemožno odpustiť, v dôsledku čoho je potrebné žalobu odmietnuť podľa § 98 ods. 1 písm. d/ SSP. Žalobca len z opatrnosti predložil správnemu súdu aj vyjadrenie k samotnej žalobe. V evidencii obyvateľstva žalovaný zistil, že poplatník A. B. C. D. a jeho manželka A. D. si zmenili dňa 22.07.2022 trvalý pobyt z F., G. C. E. XXX/XX H. E., A. XXX/XX. Túto skutočnosť žalobca mestu Prievidza neoznámil, aj keď bol povinný tak urobiť v zmysle § 80 ods. 2 ZoMD. Žalovaný v katastri nehnuteľností tiež zistil, že žalobca vlastní v k. ú. F. 3 byty a 1 pozemok, na základe čoho, ako správca dane, vyrubil poplatníkovi - žalobcovi poplatok za komunálny odpad za rok 2023 správnou žalobou napadnutým rozhodnutím. Žalobca podal dňa 26.03.2023 dokument s názvom „Odvolanie voči rozhodnutiu č. 1620384481/2023“, ktoré žalovaný prevzal dňa 26.03.2023. V tomto liste žalobca vyslovene žiada, „aby mesto Prievidza v súlade s ustanovením § 5 VZN mesta č. 12/2019 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady odpustilo alebo aspoň znížilo poplatok za komunálny odpad, nakoľko na území mesta Prievidza nežije.“ Žalovaný vydal Vyjadrenie č. k. 2.2.4.-45-2023/45209 zo dňa 19.04.2023, ktoré žalobca prevzal dňa 26.04.2023, v ktorom oznámil žalobcovi, že jeho odvolanie posudzuje ako žiadosť o odpustenie alebo zníženie poplatku za komunálny odpad a nárok na zníženie alebo odpustenie poplatku je možné uplatniť do 30 dní po skončení zdaňovacieho obdobia. Zároveň ho vyzval, aby preukázal skutočnosť, že nie je oprávnený užívať alebo neužíva nehnuteľnosť v jeho vlastníctve v meste Prievidza, napr. nájomnou zmluvou alebo potvrdením spoločenstva vlastníkov bytov (keďže pokiaľ predmetné nehnuteľnosti užívala iná osoba ako žalobca, žalobca bol povinný túto skutočnosť v zmysle § 80 ods.2 ZoMD oznámiť žalovanému do 30 dní, keď tieto skutočnosti nastali, čo však žalobca neurobil a nepredložil ich ani k listu Odvolanie zo dňa 26.03.2023). Žalobca reagoval na Vyjadrenie žalovaného zo dňa 19.04.2023 listom - Podanie ku vyjadreniu sp. zn. 2.2.4.-45-2023/45209 zo dňa 19.04.2023, ktoré žalovaný prevzal dňa 02.05.2023. V rámci tohto podania doručil žalobca žalovanému Žiadosť o odpustenie/zníženie poplatku podľa § 5 VZN č. 12/2019 za zdaňovacie obdobie roku 2023 (Formulár F 287-1) a fotokópie troch nájomných zmlúv, týkajúcich sa bytov, ktoré žalobca prenajíma. Na toto podanie žalovaný reagoval podaním Odpustenie poplatku za komunálny odpad – vyjadrenie č. k. 2.2.4.-45-2023/65206 zo dňa 17.05.2023, ktoré žalobca prevzal dňa 18.05.2023. Vo vyjadrení žalovaný žalobcovi oznámil, že v zmysle § 5 ods. 3 VZN č.12/2019 (v znení VZN č. 6/2020, VZN č. 12/2021, VZN č. 10/2022): „ Poplatníkom, ktorým sa poplatok vyrubuje z dôvodu, že na území mesta užívajú alebo majú právo užívať nehnuteľnosť (nemajú na území mesta trvalý alebo prechodný pobyt) sa poplatok v zdaňovacom období odpustí aj po predložení dokladu, že predmetnú nehnuteľnosť neužívajú z dôvodu jej dlhodobého prenájmu inej osobe a táto osoba platí poplatok mestu“. Zároveň žalovaný oznámil, že pre odpustenie poplatku nebola splnená druhá podmienka, pretože nájomník nehnuteľnosti na H. I. J. XXX/XX, K. E. X nebol prihlásený k plateniu poplatku za komunálny odpad v meste Prievidza, čiže nájomník neplatil poplatok mestu a táto povinnosť zostala vlastníkovi nehnuteľnosti, teda žalobcovi. Vzhľadom k vyššie uvedenému tak rozhodnutie č. 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023 nadobudlo právoplatnosť dňa 12.04.2023 a vykonateľnosť dňa 01.09.2023. Žalobca nezaplatil poplatok v stanovených splátkach, vzhľadom k čomu vydal žalovaný v zmysle § 80 daňového poriadku Výzvu na zaplatenie daňového nedoplatku č. k. 2.2.4.-42-2023/104476 zo dňa 24.11.2023. Žalobca prevzal Výzvu dňa 10.12.2023. Žalobca podal voči výzve Námietku ku výzve na zaplatenie daňového nedoplatku č. 5002/2023 zo dňa 18.12.2023, ktorú žalovaný prevzal dňa 20.12.2023. V námietke žalobca opisuje genézu jeho prípadu a žiada žalovaného o zrušenie rozhodnutia č. 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023. Žalovaný vydal Rozhodnutie o námietke č. k. 2.2.4.-31-2024/1908 zo dňa 15.01.2024, ktoré žalobca prevzal dňa 26.01.2024. V odôvodnení žalovaný opisuje postup celého prípadu od vydania rozhodnutia a zdôvodňuje svoje rozhodnutie, prečo nevyhovel podanej námietke. Žalobca súčasne vyhotovil Oznámenie skutočností rozhodujúcich pre zánik poplatkovej povinnosti zo dňa 05.01.2024, ktoré žalovaný prevzal dňa 05.01.2024, ktorým úkonom sa snažil splniť si oznamovaciu povinnosť, ktorú si nesplnil v zmysle § 80 ods. 2 ZoMD. Na uvedené oznámenie žalobcu zo dňa 05.01.2024 žalovaný reagoval Oznámením skutočností rozhodujúcich pre zánik poplatkovej povinnosti - vyjadrenie č. k. 2.2.4.-31-2024/3808 zo dňa 25.01.2024, ktoré žalobca prevzal dňa 26.01.2024. Vo vyjadrení žalovaný upozorňuje žalobcu na nesplnenie si povinnosti v zmysle § 80 ods. 2 ZoMD tým, že neoznámil zmeny skutočností rozhodujúcich na vyrubenie poplatku za komunálny odpad v zákonom stanovej lehote do 30 dní odo dňa, keď tieto skutočnosti nastali.

5. Žalovaný potom zhrnul svoju procesnú obranu a má za to, že postupoval v uvedenej veci správne, keďže poplatok za komunálne odpady na rok 2023 vyrubil v zmysle platných právnych predpisov a to daňového poriadku a ZoMD a postupoval v zmysle toho času platného Všeobecne záväzného nariadenia mesta Prievidza č. 12/2019 (v znení VZN č. 6/2020, VZN č. 12/2021, VZN č. 10/2022), keď poplatok vyrubil v sadzbe stanovenej v § 2 ods. 1 vo výške 0,1315 eura za osobu a kalendárny deň, čo na obdobie 365 dní (od 01.01.2023 do 31.12.2023) za jedného poplatníka predstavuje sumu 47,99 eur. Naopak, je to žalobca, kto si nesplnil svoje zákonné povinnosti a žalovanému v zákonom stanovenej lehote neoznámil zmenu rozhodujúcich skutočností a nepredložil ani nájomné zmluvy ako doklad o tom, že predmetné nehnuteľnosti v jeho vlastníctve prenajíma. Žalovaný má za to, že rozhodnutie č. 620384481/2023 zo dňa 27.02.2023 nadobudlo právoplatnosť dňa 12.04.2023 a vykonateľnosť dňa 01.09.2023, preto vyzval poplatníka na zaplatenie poplatku za rok 2023. Do dnešného dňa si poplatník svoju zákonnú povinnosť nesplnil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhuje, aby správny súd správnu žaloba odmietol, alebo alternatívne, ak by súd nerozhodol o odmietnutí žaloby, aby ju zamietol a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100%.

6. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

7. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) SSP , na účely tohto zákona sa rozumie
b) rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka,
c) opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

8. Podľa § 7 písm. a) SSP správne súdy nepreskúmavajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

9. Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

10. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

11. Podľa§ 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

12. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

13. Podľa § 181 ods. 1 SSP Fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

14. Správny súd v prvom rade skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a meritórne rozhodnúť v intenciách žalobného návrhu správnej žaloby a primárne sa zaoberal vyhodnotením danosti procesných podmienok konania, najmä z hľadiska spôsobilého predmetu súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva.

15. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv a právom chránených záujmov v oblasti konania a rozhodovania orgánov verejnej správy. Prostredníctvom správneho súdnictva sa tak napĺňajú ústavné práva fyzických a právnických osôb domáhať sa prostredníctvom súdneho prieskumu zabezpečenia a dovolania sa účinnej ochrany práv a právom chránených záujmov v oblasti verejnej správy, garantované Ústavou Slovenskej republiky v článku 42 ods. 2. Garancia týchto ústavných práv je aj priamo vymedzená ustanovením § 2 ods. 1 a 2 SSP. Správny súdny poriadok upravuje pozitívne a negatívne vymedzenie právomoci správneho súdnictva preskúmavať na základe správnych žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytovať ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodovať aj v ďalších veciach ustanovených právnou úpravou. Z ústavného základu správneho súdnictva vyplýva, že právomoc správneho súdnictva je vytvorená na princípe tzv. generálnej klauzuly, vyplývajúcej z čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Na princíp generálnej klauzuly nadväzuje negatívna enumerácia, ktorá je obmedzením generálnej klauzuly za splnenia predpokladov, že vylúčenie určitej veci zo správneho súdneho prieskumu musí byť výslovné, k vylúčeniu rozhodnutia alebo postupu zo súdneho prieskumu môže dôjsť len zákonom (pričom vylúčenie môže vyplývať či už z ustanovení Správneho súdneho poriadku, ale aj z osobitných predpisov správneho práva) a je nutné vychádzať z generálnej klauzuly, ktorá precizuje, že z právomoci súdu v oblasti správneho súdnictva nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

16. Právomoc správnych súdov v správnom súdnom konaní je súhrnom oprávnení a povinností rozhodovacej povahy na základe princípov taxatívnej enumerácie vo vzťahu k jednotlivým druhom konaní upravených v § 6 ods. 2 SSP. V čl. 46 ods. 2 Ústavy SR sa vymedzuje právo na ochranu pre každého, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy. Takejto ochrany sa môže domáhať každý prostredníctvom správneho súdu za zákonom vymedzených podmienok (čl. 46 ods. 4 Ústavy SR). V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe správnej žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmavaj všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP). Nie je pritom rozhodujúce, ako je napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie formálne označené, ani to, či pri jeho vydaní procesne postupoval orgán verejnej správy podľa zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (Správny poriadok) alebo podľa iného právneho predpisu. Pri posudzovaní prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je správny súd povinný posúdiť, či sa žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie nedotýka základných práv alebo slobôd účastníka konania, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky, alebo príslušná medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách. V takých prípadoch totiž vylúčenie súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu nemožno uplatniť. O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde.

17. Zákon na prieskum správnych rozhodnutí vyžaduje splnenie viacerých podmienok. Jednou z týchto podmienok je podanie správnej žaloby po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov v konaní pred orgánom verejnej správy. To znamená, že predpokladom postupu správneho súdu je, aby pri rozhodnutí alebo opatrení orgánu verejnej správy vydaného v administratívnom konaní, išlo o rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudli právoplatnosť. Táto podmienka nie je v Správnom súdnom poriadku výslovne zakotvená, vyplýva však z ustanovenia § 7 písm. a) SSP, podľa ktorého správne súdy nepreskúmavajú právoplatné rozhodnutia orgánu verejnej správy a opatrenia orgánu verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Musí ísť o rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť až po povinnom použití riadneho opravného prostriedku v správnom (administratívnom) konaní. I keď pojem riadneho opravného prostriedku normy správneho práva nešpecifikujú, pojmom „riadne opravné prostriedky“ majú na mysli tie opravné prostriedky v administratívnom procese, ktorými sa napáda prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy/správneho orgánu (odvolanie, rozklad, námietky, sťažnosť alebo iný podobný právny úkon, ktorým sa sleduje preskúmanie správneho rozhodnutia). Táto podmienka zároveň vyjadruje všeobecnú zásadu subsidiarity súdnej ochrany, spočívajúcej v prednosti odstránenia nezákonnosti

v postupe či v rozhodovaní orgánov verejnej správy prioritne prostriedkami administratívneho práva, respektíve v administratívnom konaní.

18. V danom prípade je predmetnom súdneho prieskumu v zmysle žalobných bodov a žalobného návrhu (petitu) rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy - Mesta Prievidza č. 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023, ktorým žalovaný podľa § 81 ZoMD a daňového poriadku vyrubil poplatníkovi - žalobcovi poplatok za komunálny odpad na rok 2023 vo výške 47,99 eur. Proti tomuto rozhodnutiu je možné podľa § 72 daňového poriadku podať odvolanie v lehote do 30 dní odo dňa jeho doručenia a to písomne správcovi poplatku - mestu Prievidza. Z osobitnej právnej úpravy je tak zrejmé, že voči rozhodnutiu žalovaného, ktoré bolo správnou žalobou napadnuté, bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok, čo žalobca aj využil a podal voči nemu odvolanie datované dňa 26.03.2023, doručené žalovanému dňa 26.03.2023. Táto skutočnosť nie je sporná, avšak odvolanie žalobcu smerujúce voči správnou žalobou napadnutému prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy nebolo meritórne prejednané. V danom prípade teda nie je splnená základná procesná podmienka na vedenie správneho súdneho konania, a to spôsobilý predmet súdneho prieskumu.

19. S poukazom na podrobne konštatovaný priebeh a predošlú genézu administratívneho konania tak, ako sú obsiahnuté v bodoch 2. a 3. odôvodnenia tohto uznesenia, správny súd považuje za vhodné konštatovať, že pokiaľ žalovaný vyhodnotil podanie žalobcu zo dňa 26. marca 2023, doručené žalovanému dňa 26. marca 2023, napriek označeniu tejto listiny ako Odvolanie voči rozhodnutiu číslo 1620384481/2023 nie ako riadny opravný prostriedok, ale s poukazom na § 13 ods. 3 daňového poriadku podľa jeho obsahu ako žiadosť o odpustenie alebo zníženie poplatku za komunálny odpad a uplatnenie nároku na zníženie alebo odpustenie poplatku a reagoval tak na odvolanie žalobcu podaním označeným ako: „Vyjadrenie“ sp. zn. 2.2.4-45-2023/45209 zo dňa 19. apríla 2023, takéto oznámenie je s poukazom na zákonnú definíciu obsiahnutú v § 3 ods. 1 písm. c) SSP jednoznačne možno považovať za opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré je samostatným spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Žiada sa preto poznamenať, že v prípade, ak žalobca bol toho názoru, že jeho odvolanie nebolo v rozpore so zákonom žalovaným, ani žiadnym iným príslušným orgánom verejnej správy meritórne prejednané, nebolo o ňom rozhodnuté, mal možnosť využiť iné právne prostriedky domôcť sa svojho práva a to všeobecnou správnou žalobou žiadať o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného - predmetného vyjadrenia zo dňa 19. apríla 2023. Pokiaľ však je správny súd viazaný dôvodom a rozsahom správnej žaloby, žalobnými bodmi, ako aj žalobným návrhom, ktorý žalobca ako dominus litis špecifikoval, je potom nutné konštatovať, že rozhodnutie žalovaného číslo 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023, ktorého preskúmania a zrušenia sa žalobca správnou žalobou v tomto súdnom konaní domáha, nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu s poukazom na § 7 písm. a) SSP.

20. Správny súd poznamenáva tiež, že v danom prípade nebolo na mieste zvoliť eventuálne ani taký postup, ktorým by správny súd vyzval žalobcu na odstránenie vád žaloby, s tým, že by usmernil žalobcu na „opravu“ petitu v tom zmysle, že sa domáha preskúmania zákonnosti a zrušenia opatrenia žalovaného – listu k odvolaniu žalobcu označeného: Vyjadrenie č. 2.2.4.- 45-2023/45209 zo dňa 19.04.2023, pretože správna žaloba žalobcu ako taká neobsahovala vady všeobecnej správnej žaloby v zmysle § 57 SSP, v spojení s § 182 ods. 1 a 2 SSP a preto nebol daný zákonný dôvod na eventuálny postup podľa ustanovenia § 59 ods. 1 a 2 SSP. Žaloba bola zrozumiteľná, určitá, obsahovala všetky obsahové náležitosti správnej žaloby a označenie napadnutého rozhodnutia korešpondovalo s označením žalovaného a bolo súladné aj s navrhovaným žalobným petitom. Nebola však splnená základná procesná podmienka na vedenie správneho súdneho konania podľa § 97 SSP, a to spôsobilý predmet súdneho prieskumu, keď jeho predmetom bolo prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy. Na nedostatok tejto procesnej podmienky bol správny súd povinný prihliadnuť, a keďže sa nejedná o konanie v sociálnych veciach, v ktorých správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 203 ods. 1, 2 SSP), v ktorom sa žalobcovi ako fyzickej osobe poskytuje poučenie o procesných právach a povinnostiach tak, aby takýto žalobca neutrpel pri uplatňovaní svojich subjektívnych práv ujmu (§ 199 ods. 2 SSP), správny súd nemal procesný priestor výzvou vyzvať žalobcu na „úpravu a modifikáciu“ žalobného návrhu tak, aby sa dosiahol spôsobilý predmet súdneho prieskumu v konaní o všeobecnej správnej žalobe, v ktorej sa navyše uplatňuje povinné právne zastúpenie a žalobca aj je zastúpený právne kvalifikovanou osobou – advokátom. Z dôvodu, že v konaní o všeobecnej správnej žalobe je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP), súd nemohol - či už neformálnou výzvou alebo uznesením na odstránenie vád podľa § 59 SSP zasahovať do jasného, určitého a zrozumiteľného žalobného návrhu a „riešiť“ tak nedostatok procesnej podmienky konania.

21. V zmysle nálezov Ústavného súdu SR, ako aj rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (napr. nález ÚS SR zo dňa 22.01.2007 sp. zn. I.ÚS 354/2008, rozsudok NS SR zo dňa 29.04.2002 sp. zn. 6Sž/196/01) môžu byť predmetom preskúmania súdom i rozhodnutia správnych orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú, alebo ak sa môžu dotknúť práva, právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Súdna prax zatiaľ ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia, alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti fyzických a právnických osôb. S účinnosťou od 01.07.2016, teda s účinnosťou Správneho súdneho poriadku, bola táto ustálená judikatúra premietnutá do právneho poriadku tak, že spôsobilým predmetom prieskumu sú aj tzv. opatrenia v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP. Pojmové znaky opatrenia majú charakter subsidiárnej formy vo vzťahu k rozhodnutiu. Ide o "zberný kôš" pre všetky nepomenované, resp. rôzne označené akty orgánov verejnej správy, ktoré v prípade pochybností o ich právnej povahe nebude možné právne kvalifikovať ako rozhodnutie. Opatrenie sa týmto stáva všeobecnou formou súdneho prieskumu zákonnosti. Zabezpečuje, aby v oblasti správneho súdnictva nedošlo k situácii denegatio iustitiae pri poskytovaní právnej ochrany.

22. Správny súd v tomto smere dáva do pozornosti aj závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 593/2022- 29 zo dňa 07.02.2023, v ktorom vyslovil porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, konkretizovaným vo výroku nálezu, a v ktorom vyššia súdna autorita uviedla : „Na základe uvedených východísk a za účinného právneho stavu podľa názoru ústavného súdu platí, že ak možno ochranu toho istého subjektívneho práva dosiahnuť viacerými typmi konaní v správnom súdnictve, voľba konkrétneho z nich je vecou procesnej autonómie žalobcu. V prípade konkurencie žalobných typov je výber druhu správnej žaloby, ktorou sa uplatňuje ochrana subjektívnych práv, zverený do dispozičnej sféry žalobcu. Podľa názoru ústavného súdu musí existovať výslovná zákonná opora na to, aby správny súd mohol konkurenciu správnych žalôb neakceptovať a ako materiálne neprípustnú posúdiť určitú správnu žalobu z dôvodu, že jej podaniu nepredchádzalo využitie návrhu na začatie iného typového konania v správnom súdnictve. V danom prípade takejto zákonnej opory niet. § 244 ods. 1 Správneho súdneho poriadku totiž podmieňuje prípustnosť žaloby proti nečinnosti iba neúspešným vyčerpaním sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z. z o sťažnostiach v znení neskorších predpisov alebo neúspešným vyčerpaním podnetu podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Správne súdy v sťažovateľkinej veci priorizovali využitie všeobecnej správnej žaloby proti listu na úkor žaloby proti nečinnosti, možnosti procesnej obrany žalobou proti nečinnosti vlastnou rozhodovacou praxou podstatne limitovali (redukovali) a žalobe proti nečinnosti priznali v podstate subsidiárny charakter. Predmetné obmedzenia však z platnej a účinnej právnej úpravy nerezultujú. Inak povedané, takáto správnymi súdmi kreovaná procesná redukcia nevyplýva z posolstva zákonodarcu a ani zo zákonodarnej vôle právno-normatívne vtelenej do Správneho súdneho poriadku.“

23. Z vyššie uvedeného vyplýva, že za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia – vyrozumenia, upovedomenia vydané príslušným orgánom verejnej správy ako právno – aplikačný akt správnych orgánov, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. V predmetnej veci vybavenie odvolania žalobcu listom žalovaného – označenom ako Vyjadrenie č. k. 2.2.4.-45-2023/45209 zo dňa 19.04.2023, ktorým celkom zjavne žalovaný reagoval na odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu žalovaného č. 1620384481/2023 zo dňa 27.02.2023 a právne ho vyhodnotil, nepredstavuje typické druhostupňové rozhodnutie v inštančnom postupe, ale samostatné opatrenie, ktorého ne/zákonnosť je založená na osobitných, správnym súdom preskúmateľných dôvodoch, v zásade na ne/správnom vyhodnotení po jeho obsahovej stránke, včasnosti, náležitostí odvolania, atď,.., keď orgán verejnej správy - žalovaný ani nepristúpil k meritórnemu prieskumu. Nešlo o prípad „obyčajného“ opomenutia uvedenia druhostupňového rozhodnutia v žalobnom návrhu, keď by z obsahu spisu vyplývalo, že bolo vydané druhostupňové rozhodnutie o odvolaní, len žalobca ho opomenul uviesť v žalobnom návrhu, kedy by dôvody žaloby proti prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy bolo možné vztiahnuť aj proti druhostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy (podľa konštantnej judikatúry správnych súdov prvostupňové ako i druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok – napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8Sžo/390/2009 zo dňa 18.02.2010).

24. Prípis žalovaného – Vyjadrenie č. k. 2.2.4.-45-2023/45209 zo dňa 19.04.2023 jednoznačne nie je rozhodnutím v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) SSP a do úvahy by pripadalo jeho posúdenie ako

opatrenia v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP za predpokladu splnenia pojmových znakov vymedzených v tomto ustanovení. Uvedený list – vyjadrenie - je však ako opatrenie možné preskúmavať len na základe všeobecnej správnej žaloby smerujúcej voči takémuto opatreniu, ktorá musí byť založená na samostatných dôvodoch nezákonnosti postupu a posúdenia odvolania žalobcu smerujúceho voči prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného, ktorého výsledkom bolo toto opatrenie - vyjadrenie, nie dôvodov nezákonnosti prvostupňového rozhodnutia žalovaného, ako je tomu v tejto správnej žalobe, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

25. Keďže v administratívnom konaní nebolo vydané meritórne druhostupňové rozhodnutie, neexistuje spôsobilý predmet súdneho prieskumu v zmysle § 6 ods. 1 SSP, t.j. právoplatné rozhodnutie o podanom odvolaní žalobcu, ktoré by vydal odvolací orgán v zmysle § 180 ods. 1 SSP.

26. Správny súd súčasne konštatuje, že sa nestotožnil s procesnou obranu žalovaného vo vyjadrení k žalobe zo dňa 22.05.2024, že žaloba má byť odmietnutá pri aplikácii § 98 ods. 1 písm. d) SSP ako oneskorene podaná. Aj keď je nutné pripustiť, že pokiaľ správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 27.02.2023 prevzal žalobca dňa 13.03.2023 (v tomto správny súd konštatuje zhodnosť skutkových tvrdení žalobcu aj žalovaného) a správna žaloba bola podaná na správnom súde dňom 17.03.2024, je celkom zjavne podaná po lehote upravenej v § 181 ods. 1 SSP, avšak pokiaľ správny súd vyhodnotil neexistenciu spôsobilého súdneho prieskumu a nedostatok procesných podmienok na konanie správneho súdu, bolo už bez právnej relevancie skúmať včasnosť správnej žaloby obsahujúcej nespôsobilý predmet prieskumu.

27. Rovnako tak nie je udržateľná a akceptovateľná argumentácia žalobcu, ktorý v rámci žalobných bodov tvrdí, že deň 16.01.2024 (kedy mu bolo doručené rozhodnutie žalovaného o jeho námietke voči výzve na zaplatenie daňového nedoplatku) považuje za deň, kedy vyčerpal všetky riadne opravné prostriedky a od ktorého si aj vyvodzoval včasnosť podania správnej žaloby, doručenej správnemu súdu dňa 17.03.2024. Predmetom prieskumu súdu nie je rozhodnutie žalovaného o námietke voči výzve na zaplatenie daňového nedoplatku.

28. Napokon správny súd v súvislosti s otázkou včasnosti správnej žaloby pre úplnosť konštatuje, že aj v prípade, ak by bol žalobca vyzvaný na úpravu a modifikovanie žalobného petitu tak, aby bol predmetom súdneho konania spôsobilý predmet prieskumu - teda opatrenie v zmysle vyššie konštatovaných skutočností obsiahnutých v odôvodnení tohto uznesenia, nebolo by možné prehliadať, že včasnosť na podanie správnej žaloby, ktorej predmetom prieskumu by bolo opatrenie žalovaného datované dňa 19.04.2023 a doručené žalobcovi dňa 26.04.2023, by nebola zachovaná. Aj v tomto prípade by žalobca omeškal prekluzívnu lehotu na podanie správnej žaloby na preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného.

29. Správny súd potom s poukazom na vyššie konštatované dôvody odmietol žalobcom podanú správnu žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP s poukazom na § 6 ods. 1 SSP a § 7 písm. a) SSP (výrok I. uznesenia).

30. Týmto rozhodnutím nie je porušený ani článok 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý vymedzuje právo na ochranu pre každého, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy. Takejto ochrany sa totiž možno prostredníctvom správneho súdu domáhať len za zákonom vymedzených podmienok. Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Týmto zákonom, ktorý ustanovuje podmienky a podrobnosti je Správny súdny poriadok. Jednou z procesných podmienok podľa SSP je aj napadnutie právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku, teda právoplatného odvolacieho rozhodnutia. Keďže žalobca túto procesnú podmienku vymedzenú v Správnom súdnom poriadku nesplnil, nebolo možné ďalej v správnom súdnom konaní pokračovať.

31. O náhrade trov konania správny súd rozhodol pri aplikácii § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá. Správny súd sa v súvislosti s návrhom žalovaného obsiahnutého v jeho vyjadrení k žalobe, ktorým žiadal priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100%, zaoberal aj tým, či bol dôvod na eventuálnu aplikáciu § 171 ods. 1 SSP, ktoré predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla podľa § 170 písm. a) SSP a podľa ktorého ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny

súd prizná trovy konania ostatným účastníkom. Vzhľadom na to, že žalobca zavinil odmietnutie žaloby, keď sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia, ktoré nie je spôsobilým predmetnom prieskumu, žalovaný by mal právo na náhradu trov konania. Avšak aj v tomto prípade je podľa správneho súdu nutné aplikovať § 171 SSP v spojení s § 168 SSP, ktorý podľa správneho súdu predstavuje všeobecné pravidlo náhrady trov konania žalovanému v prípade meritórneho rozhodovania a výkladovým argumentom od väčšieho k menšiemu je ho potrebné aplikovať aj pri posudzovaní náhrady trov konania žalovaného v prípade procesných rozhodnutí o odmietnutí žaloby alebo zastavenia konania, ktoré sú výsledkom procesne zavineného konania žalobcu. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba vtedy, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu verejnej správy však náhradu trov konania možno priznať len výnimočne. Podľa správneho súdu však nebol dôvod ani na priznanie náhrady trov konania žalovanému pri subsidiárnej aplikácii § 168 SSP prvá veta v spojení s § 171 ods. 1 SSP, keďže žalovaný ako orgán samosprávy neuvádzal dôvody, ktoré by odôvodňovali spravodlivé požadovanie náhrady trov konania žalovaného. Správny súd preto vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (výrok II. uznesenia).

32. Rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).
Rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Doručené uznesenie je právoplatné (§ 151 ods. 2 SSP).

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Správnemu súdu v Banskej Bystrici. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak
a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správnemu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že
a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.